

יום ה' ט"ז בטבת תשס"א (11 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אדם הראשון, לפי שראה שהיום מתמעט והולך, אמר "אוי לי, שמא בשביל שסרחתי (=חטאתי) עולם חשוך בעדי וחוזר לתוהו ובוהו, זוהי מיתה שנקנסה עלי מן השמיים"... מה עשה? ישב 8 ימים בתענית ובתפילה. כיוון שבאה **תקופת טבת** וראה יום שמאריך והולך, אמר, "מנהגו של עולם הוא". **הלך ועשה 8 ימים טובים.** לשנה האחרת (=הבאה), עשאם לאלה ולאלה ימים טובים...
[לוח דבר בעתו]

***

מחר, **י"ז בטבת**, לפני 50 שנה, בשנת תשי"א(1950-5711), נוסדה עיר-הפיתוח **בית-שמש** לרגלי הרי ירושלים. העולים הראשונים, מרומניה ומעיראק, הגיעו למה שהיתה אז **מעברת הר-טוב**. העיר נקראת כשם העיר הקדומה ששכנה בקרבת המקום. האזור נקרא במלחמת העצמאות "המשלט המשותף" כיוון שהוא הוחזק זמן-מה גם בידי צה"ל וגם בידי הצבא הירדני.

***

מחר הוא גם יום פטירתו של **ר' יעקב קרנץ**, ה"מגיד מדובנא". המגיד (1741-1804) היה דרשן מופלג בקהילות ישראל במזרח אירופה. מנעוריו גילה כשרון מדהים להלהיב את שומעיו בדרשות עממיות, המתובלות בשפע במשלים מושכי-לב. הופעותיו הרשימו גדולי תורה ופשוטי עם כאחד (אחד מ"חסידיו" הקרובים מאד היה הגר"א - ר' אליהו, הגאון מווילנא).
[תאריכון]

***

מחרתיים, שבת קודש, **י"ח בטבת**, בשנת תרע"ח(1918-5678), **התכנסו 42 נציגי היישוב בארץ-ישראל**, מהשטח הכבוש ע"י הבריטים תחת אלנבי, פחות מחודש לפני-כן, באסיפה מכוונת בלשכת המשרד הארץ-ישראלי ביפו. הם דנו בענייני השעה, בהצעה לגיוס גדוד עברי (ביוזמתו של זאב ז'בוטינסקי) מתושבי הארץ, ובחרו נציגות פעילה – **הוועד הזמני**. בין הנוכחים באסיפה זו היה **דר' חיים וייצמן**, שהגיע ארצה באפריל 1918 בראש משלחת ציונית שכונתה "**וועד הצירים**". גוף זה פעל למשך 3 שנים. הוא ריכז את כל הפעולות של ההסתדרות הציונית בארץ, ושולב בו המשרד הארץ-ישראלי שמילא תפקיד חשוב מאז 1908.
[ספר המאה]

***

והשבת, נקרא בתורה פרשת "**ויחי**", פרשה המסיימת את ספר בראשית ואת סיפורי האבות, להם מייחדת התורה 10 מתוך 12 פרשיות בספר זה. בשל כורח העתים, חל ניתוק זמני בין משפחת יעקב לארץ המובטחת לזרעו. אולם הקשר האמיץ בין אבות האומה לנחלת הבנים בא לידי ביטוי נוקב בצוואותיהם של יעקב ויוסף, שמנוחתם האחרונה תהא בארץ היעודה ע"י הבורא לבני ישראל.

חכמי ישראל מדייקים, שפרשתינו מתחילה במילים: "**ויחי יעקב בארץ מצרים...**" [בראשית מז', 28]. ואילו כשחזר יעקב משהותו בנכר (אצל לבן), נאמר: "**וישב יעקב בארץ מגורי אביו...**" [שם לז', 1]. כי מושג ה"**ישיבה**" משמעו ישיבת-קבע, והוא קיים רק לגבי ארץ-ישראל. לעומת זאת, שהיית היהודי בגלות אינה מתקבלת כמציאות קבועה, ובאה רק כדי להחיות את הנפש עד יעבור זעם. לכן נאמר על שהיית יעקב וביתו

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (בי"ש): 16³⁵

צאת השבת (בי"ש): 17³⁴

יום ה', ט"ז בטבת תשס"א (11 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בחוץ-לארץ: "ויחזי יעקב בארץ מצריים..." – בחינת שהייה לשעה – ולא נאמר: "וישב יעקב בארץ מצרים."

[פרפראות לתורה]

יום נעים ושבט שלום!

כניסת השבת (בי"ש): 16³⁵

צאת השבת (בי"ש): 17³⁴